

ΤΟ ΤΑΞΙΑΛΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

LUCIEN FRANCOIS

ΑΝ ΗΘΕΛΕ κανείς να γράψει όσα λέει η 'Ιερά' Ιστορία, δε θα τέλειωνε ποτέ. Γι' αυτό και δεν ελπίζει ποτέ τίποτα για τη συνωμοσία που κάνουν τα πουλιά την ημέρα κείνη που γεννιέται ο Χριστός.

Μια και ζούμε στον ούρανό, τα πουλιά είναι φυσικό να είναι καλὰ πληροφορημένα από μας για τα ούρανα πράγματα. Δεν είχε καλὰ —καλὰ τὸ βρέφος, ὁ 'Ιησούς, ἔρβει στον κόσμο και τῶσαν κιάλα μάθει. Παντοῦ ὅπου εἶχαν στημένη τὴ φωνή τους, στὸ βορρὰ καὶ στὸ νότο, στὰ χιόνια καὶ στους τροπικούς, τὸς ἦρθε ἡ μεγάλη εἰδηση, χὰρ' στους κραδασμούς του αἰθέρα, ἕνα εἶδος ἀσυρμάτου, πὺ μόνον αὐτὰ νοιάζονταν.

Μαῦ ὅμως μ' αὐτὸ μάθανε, ὅτι ὁ καμμένος ὁ 'Ιωσήφ δὲν εἶχε ὀρθὴ θέση στὸ μεγάλο χάνι, τῆς Αἰγύπτου, τὰ πουλιά —ρι- νόκεροι πὺ σκόλασαν πάνω στὸ θρόνο τοῦ αὐτοκράτορα τῶν 'Ιν- διῶν, κι' ἀκόμα ὅλα τὰ μικρό- τερα κι' ἀσημέτερα 'πουλιά, ἀ- πὸ τὸς πικρὺνους τῶν παγε- ρῶν πολικῶν ἐκτάσεων μέχρι τῶν κομικῶν ἀπτερυγῶν τῆς Αὐστρα- λίας, πὺ τόσο ντρέπονταν γιὰ- τὶ εἶχαν μείνει ἀτέλειωτοι, χα- ρὶς οὐρὰ καὶ μὲ ἴχνη μονάχα τῶν πτερυγῶν, κοντολογίᾳ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κοττεσῶν, ἦσαν παραγμένα, ἀ- πελπισμένα καὶ τὸ καθένα τὸς ἄφηνε δυνατὲς κραυγὲς, στὸς τέσσαρες ἀνέμους:

—Πρέπτε κατὶ νὰ κάνουμε... Πρέπτε κατὶ νὰ κάνουμε...

Δὲν ἀκούγονταν στὸν κόσμο ὁλόκληρο πᾶρα κελοδῆματα τι- τιδίσματα σφυρίγματα καὶ στριγ- γὲς κραυγὲς.

Ὁ μεγαλόπρεπος ἀπὸς, πὺ

εἶναι ἀθάνατα καὶ τὸν καιρὸ τῆς ἱστορίας μας ὁ ἀπὸς ζήτοσε ἀκόμα τὶς γνώμες τους. Μὰ ἄλ- λοιμονο! δὲν ἤξεραν παρὰ μὴ- να νὰ μαντεύουν τὰ μελλοντικά. Κι' ἔτσι τὸ συμβούλιο δὲν κα- τέληξε σ' ἀπόφασι γιὰ τὴ δοῖ- θεα πὺ δάπερε, νὰ δώση στὴν ἀγία οἰκογένεια. Ὁ πε- λεκάνος πρόσφερε τὰ σπλάχνα του, μ' αὐτὸ δὲν ὠφέλισε ἀπὸ- λυτὰ σὲ τίποτα. Καὶ τότες ἀ- κριβῶς ὁ σπίνος κατέβασε μιὰ ἰδέα, ἂν καὶ ὅλοι τὸν κατηγο- ροῦσαν πὺς δὲν εἶχε κοκκοῦται μυαλό.

Ἰδέα περίφημη, πὺ τὴν ὑπο- δέχθηκαν ἐνθουσιῶδη χυτηήματα φτερῶν. Καὶ μόλις ἔγινε ἡ πρό- τασι γιὰ ἕνα μεγάλο ταξίδι, ὅ- λοι τὸ δέχτηκαν. Μόνον τὸ γερά- κι φαίνεται νὰ βρίσκεται σ' ἀ- μνηχία, μὰ ὅλοι καταλάβαιν- γρηγορὰ ὅτι αὐτὸ δὲν ὀφειλόνταν παρὰ σ' ἐνδοιασμούς πὺ ἦταν ἀπόλυτα δικαιολογημένοι.

—Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νὰρ- θῶ κι' ἐγὼ στὸ ταξίδι; ρώτησε μὲ θλίψη, κρὶνόντας τὸ δυνατό ράμφος του στὸ φτερωτὸ περι- δέραιο τοῦ λαιμοῦ του καὶ μα- ζεύοντας τὰ πελώρια νύχια του ὅπως κάνει ὁ γάτος. Ὁ ἀ τρωμά- ζω τὸ παιδάκι.

Κι' εἶναι λάθος δικὸ σου, ἀπάντησε ὁ ἀπὸς, ἂν ὁ πατέ- ρας σου σ' ἔφτιασε νὰ τρέφεται μὲ ψοφίμια;

—Ὁχι, δέδασα! Δοκίμασα μάλιστα νὰ τρώω σπάρους καὶ νὰ μὴ ρίχνωμαι στὰ τρώματα, παρ' ἔκτος ἂν μὲ ταραχὴ ἡ πείνα.

Μὰ ὁ βασιλεὺς τῶν πουλιῶν, δὲν εἶχε καιρὸ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ συμπλέγματα τοῦ γεροκιοῦ. Ἐδῶσε ρητὲς διαταγὲς, πὺ ὅ- λοι οἱ κραδασμοὶ τοῦ αἰθέρα μετὰδωσαν ἀμέσως. Ἀκούστη- καν στὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὀ- ρίζοντα. Τ' ἀκούσαν ἀκόμα κι' ὁ στροβιλοκαμήλης τῆς Ἀμερι- κῆς, πὺ δὲν εἶχε ἀκόμα ἀνακα- λυφθῇ, καὶ ὅς κι' οἱ φραγκόκοι- τες στὰ μικρὰ τῆς Γαλλίας χα- ριουδάκια, ἀπελπισμένες κι' οἱ πρῶτες κι' οἱ δευτέρες γιὰ τὰ μπατάκια κοριμὰ τους, πὺ τὶς ἐμπόδιζαν νὰ πετάξουν.

Κι' ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα τῆς ἑορτῆς πολεμοῦσε νὰ φτιάξῃ τὴν πρῶτα τοῦ σταδίου, πὺ δὲν ἦ- ναι ἄλλο παρὰ τὸ σταδίου τῆς ἐρήμου τῶν ἀνέμων, παρτήρησε ἕνα πελώριο σύννεφο πὺ σκεπτεῖται- σε τὸν ὀρίζοντα. Δὲν ἄργησε νὰ καταλάβῃ ὅτι ἦταν ἕνα γιγάντιο σμᾶρι πουλιῶν. Μυριάδες εἰδη, γανόποδα, μακρότασσα, ἀρπα- κτικά, μὰ καὶ κείνα πὺ συνη- θίζονε νὰ ζωγραφίζονε πάνω στὰ οὐκώματα, καὶ χιμαίρες καὶ γυπαετοί, ἀκόμα καὶ καλιπατε- νοί, πὺ ὅλοι ἀλλοτε δὲν ἤξεραν τὸς Ἀθηναίους τοῦ Ἀριστοτέ- λους, κι' ἀκόμα τ' ἀσπληγτοὶ γα- λάζιοι, πὺ ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ παράξενα φτερωτὰ πὺ πο-

τὲ ἴσαμε τότε δὲν εἶχαν ἀφήσει οὔτε κι' ἀφῆσαν στὰ κατοπινὰ χρόνια ποτὲ τὴ φαντασία τῶν ἀνθρώπων.

Ἐνα ταξιδιωτικὸ περιτὲρι ἦρθε πρῶτο κι, ἔπεισε στὰ πό- δια τοῦ 'Ιωσήφ. Ἐπειδὴ μποροῦ- σε εὐκόλα νὰ προσανατολιζε- ται —κι' εἶναι γνωστὸ τὸ κα- τοπληκτικὸ αὐτὸ ἐνστικτὸ τοῦ —εἶχε ἀναλάβει νὰ διευθύνῃ τὸ μεγάλο ταξίδι. Ἀκούμπησε χά- μο ἕνα μυρωδάτο χορτάρι πὺ κρατοῦσε στὸ ράμφος του κι' ἄρχισε νὰ μιλεῖ, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἄρχισε νὰ δρέχῃ πάνω στὰ σπίνια τῆς Βηθλεὲμ, πᾶρα στὰ δέντρα, ἀκόμα καὶ στὸς δρόμους, πὺ φάνηκαν σὰν νὰ στρώθηκαν μὲ πολυχρώμα χα- λιά, φτερά κίτρινα ὅλων τῶν εἰδῶν, πὺ ὅλοι τῶν χρωμάτων, ἀπὸ τὰ σκούρα πούπουλα τῶν ἀηδονιῶν ἴσαμε τοὺς ἡγεμονι-

πολλοὶ ἀγγελοὶ πὺ φτάνουν ἀ- πὸ πολὺ μακριὰ καὶ δὲν ἔξρου- με πὺ νὰ τοὺς δάσουμε. Καὶ ἔξερε ὅτι δὲν ὑπάρχει πλάσμα- τάκι πὺ εὐαίσθητο στὸ κρῦο, ἀπὸ τ' ἀγγελάκια. Ἐξῶ ἀπ' τὶς πύλες τῆς Βηθλεὲμ ἀπλώνεται ἕ- να κομμάτι τῆς ἐρήμου. Κι' ἕνα πηγάδι ἔκανε ν' ἀνθίσῃ μιὰ ὄσ- αι ἐκεῖ. Τὶ θαυμαστὸ, ζεστὸ κι' ἀνετο ξενώνα γιὰ τοὺς ἀγγέ- λους δὲ φτάνανε κεί πέρα!

—Χμ! ἔκανε ὁ ἀπὸς, νὰ μιὰ σση συμβουλί. Δὲ θὰ πῶ χα- μένο τὸ ταξίδι μας, μὰ καὶ θὰ δουλέψουμε γιὰ τοὺς ἀγγέλους. Καὶ γυρίζοντας βὰ τιτιδίσουμε παντοῦ τὴ γέννηση τοῦ Παιδιοῦ.

Ἡ ὑπόσχεσι αὐτὴ ἔδωσε θάρ- ρος στὰ πουλιά πὺ εἶχαν ἀπο- γνηπτεῖ. Πρῶτος ὁ ἀπὸς ἀ- ποχαίρησε τὴν Ἁγία Οἰκογέ- νεια, τὸ δῶδο καὶ τὸ γαῖουρα- κι τῆς φάτης, κι' ἡ ἀμέτρητη

Ὁ ἀπὸς κάλεσε συμβούλιο τῶν πουλιῶν

κοὺς θυσάνους τῶν παραδισίων πουλιῶν.

Μεγάλε Ἁγίε, γουγουρί- σε μὲ σεβασμὸ τὸ περιτὲρι, ὅ- λα τῆς οἰκουμένης τὰ πουλιά, ἀ- ποφάσισαν νὰ χτισῶν μιὰ φω- λῆ γιὰ τὸ παιδάκι, ἕνα ἕνα κλωνάκι, ἄλλο ἕνα βρύο, ἄλ- λο μιὰ σταλτία λασπούλα γιὰ νὰ κολλήσῃ τὴ στέγη. Δὴ ὅ- ρες ἄμα δουλέψουμε ὁ Θεὸς θά- χη τὴν ὁμορφότερη φωνή πὺ θὰ μποροῦσε νὰ οὐνεύτῃ.

Τώρα βρέθηκε σ' ἀμνηχία ὁ 'Ιωσήφ. Αὐτὰ πούπερναν τόσα καὶ τόσα πουλιά δὲ θὰ χωροῦ- σαν ποτὲ στὴ φάτη. Ὁπότερε νᾶνε ἕκαστὸ γιὰ ἑαυτὸς πὺ πῶς θὰ κατάρθῃ. Ἡ Μορία φάνηκε στὸ κεφάλι, καὶ στάθηκε ἀκίνητη θαυμάζοντας τὸ ὑπέρτοχο θέαμα.

—Τὶ ὁμορφα ποῖνε! εἶπε. Τὶ χαριτωμένα! Ὅμως δὲ θὰ τρο- μάξουν τὸ μὲρὸ μ' αὐτὰ τὰ πα- ράξενα ράμφη τους, τὰ τρομε- ρὰ νύχια τους καὶ τὶς φωνὲς τους; Καλύτερα νὰ δεχτοῦμε μὴ νὰ μερικὰ ἀπὸ δαῦτα.

—Ἀδύνατο νὰ κάνουμε δια- κρίσεις, ἀπάντησε ὁ 'Ιωσήφ. Δὲν πάει ἡ ψυχὴ μου νὰ λησῶσ οὐ- τε καὶ τὸν πὺ στριμμένο νυχτο- κάρκα, οὔτε καὶ τὸ κολύδρο, πὺ μὲ τόσο καμάρὶ ξεκόλλησε νὰ φέρῃ ἕνα φτεράκι του.

Ἐνῶ τὸ ἀγιο ζευγάρι συζη- τοῦσε, τὰ πουλιά εἶχαν ἀκουμ- πῆσει τὸ φορτίο πὺ κρατοῦσαν στὰ ράμφη τους. Λέγον ἐν τῷ μεταξύ τὶς ἐντυπώσεις τους γιὰ τὴ φτώχεια τοῦ μέρους ἐκείνου, γιὰ τὴν ἀσκησιὰ τῆς Παρθένου, ὅσο γρηγορὰ μετὰ τὴ γέννα της. Κι' οἱ κοινότες τούτες τῶν πουλιῶν ἀποτελοῦ- σαν μιὰ συνωμοσία πρωτάκουστη πὺ διανώζεταν ἀπὸ λαρυγγί- σμους καὶ σφυρίγματα πὺ ἐξ- σκίζουν τ' αὐτιά. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὰ, ἔκουσε κανεὶς τὸ ἀσυ- νήγιστο ντουέτο τῆς καρδερί- νας καὶ τοῦ ἀηδονιῶ, τῆς ντί- βας τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τραγοῦ διὰ τῆς νύκτας. Ὁ 'Ιησούς, πὺχε ζυπνήσει, ἐκλαίει πάνω σ' ἀχνόρνεο στρωματάκι του. Ἐπρεπε νὰ πάρουν μιὰν ἀπό- φασι.

—Παιδιά μου, εἶπε ὁ 'Ιωσήφ δὲν ἔξερε πὺς νὰ σὰς εὐχαριστή- σω, μὰ δὲν μπορῶ νὰ δεχτῶ τὰ δῶρα σας. Ἡ φωνὴ πὺ θέλε- τε νὰ φτιάξετε θὰ εἶναι πὺ με- γάλῃ ἀπ' ὅση χρειάζεται ἕνα παιδάκι. Ὅμως θὰ σὰς δώσω μιὰ ἰδέα. Ἐρχονται δὴ πέρα

Ἐνα περιτὲρι στὰ πόδια τοῦ 'Ιωσήφ

τῆς Βηθλεὲμ, πὺ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἦταν ἕνας κακότροπος ἀν- θρώπος, κι' ὅς κι' ἡ Μορία ἀναγ- καστήκε νὰ γεννηθῇ τὸ Σωτή- ρα σ' ἕνα στάβλο, ἀνοικτὸ σ' ὅλους τοὺς ἀγέρες.

Ὁ ἅγιος Λουκάς, ὁ εὐαγγελί- στής, μὰς διηγείται πὺς ὁ μα- ραγκὸς κι' ἡ γυναίκα του εἶχαν ἀναγκαστῇ νὰ ξεκινήσουν ἀπ' τὴ Ναζαρέτ, τῆς Γαλιλαίας, ὅ- που κατοικοῦσαν, γιὰ νὰ πᾶνε νὰ καταγεγραφοῦν στὴν Ἰουδαία, σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ Κα- σάρ. Ἀκούσαντο πὺ πρῶτος- τέ, ἀπογινάσθῃ ὅλη τῆς οἰκου- μένης. Μὰ τὰ κατωτέρα ἀδέρ- φια τῶν ἀγγέλων, τὰ πουλιά, εἶτε ψηλὰ πετοῦν στὸν οὐρανὸ, εἶτε στὴ γῆ σὺν τῆς ὀρνίθας, δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ περιμύνην τὸ εὐαγγέλιον γιὰ νὰ μάθουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Κι' ἀπὸ τὰ ἐκα- τομύρια λαρυγγία τους μὴ κραυγὴ σμῆνταις ξεφυγε, μὴ- λὲς μάθανε τὴν τρομερὴ κούρα- σι τῆς Παρθένου, τὴν ἀμνηχία τοῦ ἀγίου 'Ιωσήφ καὶ τὸ ὄλλο περιβάλλον στὸ ὁποῖο βρισκό- ταν τὸ τρυφερὸ κοριμὰ τοῦ Παιδιοῦ — Θεοῦ.

—Κατὶ πρέπτε νὰ κάνουμε, εἶπε ἕνας χοντρός σπουργίτης, πὺ καθόταν στὸς πασσαλούς μιὰς λιμναίας κατοικίας, στὸ μέρος ἀκριβῶς πὺ ὀργότερα, θὰ φύτευαν τοὺς κήπους τοῦ Κε- ραμεικοῦ.

—Κατὶ, κατὶ, φώναξαν μὲ τὴ στριγγὴ τους φωνὴ οἱ παπαγά- λοι, οἱ παπαγαλίνες κι' οἱ κα- κατούρι τῶν ἀμερικανικῶν ὄσ- ὶν.

Κι' οἱ νυχτερίδες ἀπ' τὶς τρύ- πες τους, οἱ μπεκάτσες ἀπ' τὰ σκεπασμένα μὲ χιόνια καταφύ- γιά τους, οἱ δειντορφαγοὶ μέσα ἀπὸ τὰ φλόδια μολύβια τους ντρέπονταν γιὰ τὴν κάποια ὀ- νεσιὰ πούσαν. Τὰ καναρίνια μέ- σα στὰ κλουδιά, καθὼς ἀπολά- βαναν τὴ θαλαπὴρ τοῦ ζεστοῦ ἀπτιοῦ, δοκίμαζαν γιὰ πρῶτὴ φορὰ πῦσεις. Κα φώναζαν, ἀ- πελπισμένα γιὰτὶ οἱ ἀνθρώποι, δὲν καταλάβαιναν τὴ γλώσσα τους.

—Πρέπτε κατὶ νὰ κάνουμε.

—Τί, τί, τί; ρωτοῦσαν τὰ κοράκια.

—Ἐ, ναί, τί; ἐπέμενε ἡ χή- να, πὺ ποτὲ δὲν παίρναγε γιὰ ἔξυπνη.

Καὶ τὰ παγώνια τῶν μεγαλο- πρεπῶν κήπων τῆς Ρώμης, οἱ ἱε- ρὲς γλαυκοὲς πὺ ἔρχονταν νὰ φᾶνε ἀπὸ τὸ ἀλαβάστρινο ἀρω- ματισμένο χέρι τῆς βασιλίσσας

ΚΕΝΤΡΟΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
(Μετὰ Ταραμπόρα, δίπλα στὸ ποτάμι)

Δεχόμεθα σύνεσιτιάσεις, γάμους, βαπτίσεις
Διὰ τὸ ΡΕΖΕΡΒΕ σας τηλέφ. 521 - 318

ΕΥΑ ΦΑΡΜΑΚΗ
Ἡ καταπληκ-
τὴ καὶ λαϊκὴ
ἀλαφρὰ τραγοῦ-
δια
Μπουζούκι
ΜΙΧΑΗΛΣ
ΓΑΪΤΑΝΗΣ
καὶ ὁ δαυμάσιος
ΝΟΤΗΣ

Ἡ ἀσφάλισις κάθε τροχαφοῦρου (αὐτοκινήτου - τρακτέρ - δικύκλου τρικύκλου κ.λ.π.) εἶναι ὑποχρεωτικὴ

Χρειαζόσαστε ἕνα Ἀσφαλιστικὸ Γραφεῖο πὺ νὰ σὰς ἐξασφαλίζει:

Καλὴ ἀσφάλεια: Ἀντιπροσωπεύουμε δύο μεγάλα ὀνόματα: **RAΣ - ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ, - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ**

Ἐγγύηση: Ἐχομε τὴ φήμη τοῦ καλύτερου Ἀσφαλιστικοῦ Γραφείου καὶ πεῖρα 20 χρόνων στὸ αὐτοκίνητο

Ἐξυπηρέτηση: Οἱ πελάτες μας μποροῦν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὁποιαδήποτε ὥρα τοῦ 24ώρου

Ἐλᾶτε νὰ κουβεντιάσουμε...
καὶ νὰ λύσουμε μαζί τὰ προβλήματά σας...

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Ι. ΚΑΝΙΣΤΡΑΣ
ΔΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ 46, ΤΗΛ. 321055 - 324730
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 87 - ΤΗΛ. 274169 - 273637 **ΠΑΤΡΑ**

Τὰ Κάλλαντα στὸν κ. Νομάρχη ἀπὸ στρατιῶτες

Χθὲς τὴν 10 π.μ. χοροδία ἀ- ποτελουμένη ἀπὸ στρατιῶτες, τοῦ Κ.Ε.Τ.χ. ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Νο- μάρχη καὶ ἐτραγοῦσεν τὰ Κά- λαντα.

Δημοτικὴ Μουσικὴ

Σήμερον καὶ ὄραν 11 π.μ. ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ ὑπὸ τὴν δι- εϋθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Κώστα Βαφειάδη, θὰ ἐκτελέσῃ τὸ κάτωθι πρόγραμμα εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α'.

- 1) Ζωὴ καὶ Χαρὰ Συμφωνία Κ. Βαφειάδη.
- 2) Ἀπάχιδες τῶν Ἀθηνῶν, ὀπερέττα Χατζηπαποστόλου.
- 3) Παραμύθια τοῦ Ὁφμαν, τοῦ Ὁφμπαχ.
- 4) Ἀνάμικτα. Συνορ. Ἐνορ- γάνωσις Θ. Κάδουρα.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ ΕΥΛΟΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΒΕΕ

ΠΑΤΡΩΝ
εὐχεται εἰς ὅλους
τοὺς πελάτας τῆς
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΜΟΡΦΟΝΟΥ—ΨΥΧΑΓΩΓΟΥΝ —ΣΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
ΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ· ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΚΑΝ-ΚΑΝ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Μὲ τὴν ὀρχήστρα
ΓΙΑΝΝΗ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
Τραγουδοῦν
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΣΜΑΤΖΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΔΙΑΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΟΝΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ - ΚΟΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ
Σὲ λαϊκὸ πρόγραμμα τὸ ἐξαίρετο μπουζούκι
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Καὶ ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα
Ἡ Διεύθυνση τοῦ Κέντρου σὰς εὐχεται
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χαρούμενες χιορτές
ἀπὸ τὸ
Studio Hi-Fi
τῆς Πάτρας

Δρχ. 16.700
1 Ραδιοενιχυτὴς Crown
2 Ἡχεία Crown
1 Πίκ-απ Goldring

Δρχ. 19.700
1 Ραδιοενιχυτὴς Crown
2 Ἡχεία
1 Πίκ-απ TAYA

Δρχ. 23.700
1 Ραδιοενιχυτὴς Crown
2 Ἡχεία STT 30W.
1 Πίκ-απ TAYA

Δρχ. 57.700
1 Ραδιοενιχυτὴς B&O 1100
2 Ἡχεία " 5-30
1 Πίκ-απ " 1102

Β.Σ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 22 ΠΑΤΡΑ ΤΗΛΕΦ. 277-773